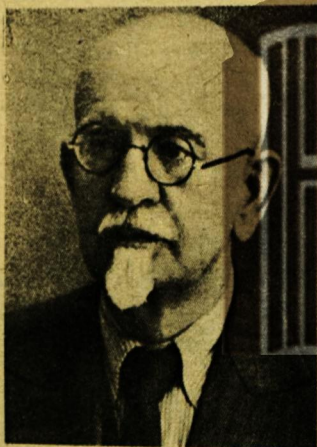

ПЕТЪРЪ МОНЕВЪ

Педагогическият идеен на Маринъ Софрониевъ Калугеровъ

През времето отъ 1856 до 1865 година въ Севлиево е билъ учителъ Маринъ Софрониевъ Калугеровъ, покъсно станалъ свещеникъ и известенъ съ името *попъ Маринъ*. Известно точно презъ коя отъ тѣзи години той е написалъ книга подъ надсловъ „Нарачна книжица за взаимноучителнитъ училища“, която — вѣроятно по липса на парични срѣдства — останала ненапечатана. Благодарение на това обстоятелство, педагогическиятъ идеенъ на Маринъ Софрониевъ и до днесъ оставатъ неизвестни дори и за съгражданитъ му. Сега, когато се събиратъ материали за историята на гр. Севлиево, а следователно и за историята на учебното му дѣло — не ще

бжде безинтересно да се спомнятъ тѣзи идеи, още повече, четъ принадлежатъ на единъ отъ най-просвѣтенитъ учители, каквито е ималъ нашиятъ градъ преди Освобождението.

„Нарачната книжица“ има две глави. Първата засѣга въпроситъ за училищното здание, покщнината въ него и учебнитъ пособия, втората се спира на реда въ взаимноучителното училище, разглежда длъжноститъ на ученицитъ, наказанията, които имъ се налагатъ и наградитъ, които получаватъ, като особено подчертава качествата на добрия учителъ.

Къмъ срѣдата на миналото столѣтие, когато авторътъ на ръководството постѣпва учителъ въ Севлиево, въпросътъ за училищното здание е стоялъ въ срѣдището на грижитъ за народното образование. И това не само защото тогава